

Manichejskie psalmy Herakleidesa

Źródło: A Manichaean Psalm Book Part II, Charles Allberry, 1938. 187-202

Przekład : Paul Kieniewicz

Wszelkie prawa zastrzeżone

© Copyright Paul Kieniewicz 2024

Psalterz Manichejski znaleziono w 1929r. w Medinet Madi w Egipcie, to jeden z siedmiu kodeksów z tego źródła, pochodzący z trzeciego lub czwartego wieku. Podobno odkryto te teksty w drewnianym pudle. W innych kodeksach są inne manichejskie pisma, Kephalaia, Homilie Mani'ego, jego listy i księgi Dzieł apostołów. Język w którym je odnaleziono był koptyjski, dialekt podobny do zbioru Nag Hammadi. Kodeks z Psalmami zdobył Chester Beatty, założyciel obszernego zbioru rękopisów Biblijnych. Charles Allberry opublikował pierwsze angielskie wydanie w 1938 r., z którego pochodzą niniejsze psalmy. Herakleides był jednym z pierwszych uczniów Mani'ego, ale nie wiadomo czy stworzył te hymny, czy tylko przypisano jemu autorstwo.

Te psalmy mają sporo chrześcijańskich treści, czerpią z kanonicznych źródeł, ale także z apokryfów. Psalm IV cytuje w części Taniec Jezusa z Dziejów Jana. Maria Magdalena (Mariham) jest wymieniona pośród uczniów w Psalmie I, V i VI, określona jako „mądrość”. W tym wyróżnieniu, widać bliski stosunek manicheizmu do pewnych walentyniańskich pism.

W niektórych Psalmach są refreny, co daje wrażenie, że te hymny miały liturgiczne przeznaczenie. Psalm VII brzmi podobnie jak litanie chrześcijańskie, i chyba był śpiewany lub odmawiany w gronie wyznawców. Psalm III brzmi jak inwokacja, wprowadzenie do obrzędu.

W tych Psalmach nie tylko Maria Magdalena jest wyróżniona, ale także inne kobiety są wymienione pośród apostołów Jezusa. Opierając się także na znaleziskach z Kellis, Kimberly Fowler¹ tworzy tezę, że kobiety we wspólnotach manichejskich miały ważniejszą rolę niż im wcześniej przyznano, i że ich duchowym wzorem była Maria Magdalena.

¹ Kimberly Fowler, Characterising Discipleship in the Fifth Psalm of Heracleides: Women's Participation in Late Antique Egypt, The Chester Beatty Biblical Papyri at Ninety, 2019

Psalm I

Mariham, Mariham, poznaj mnie: nie dotykaj mnie.
Pohamuj łyzy swoich oczu i poznaj mnie, że jestem twoim Panem.
Tylko mnie nie dotykaj, bo jeszcze nie widziałem oblicza mego Ojca.
Bóg twój nie został skradziony według Twojej mądrości.
Bóg twój nie umarł, raczej opanował śmierć.
Nie jestem ogrodnikiem: Ja dałem. Ja otrzymałem ...
Nie ukazałem się tobie, dopóki nie ujrzałem twych łez i twego smutku z mego powodu.
Odrzuć od siebie ten smutek i spełnij tę postugę:
Bądź dla mnie posłańcem do tych błakających się sierot.
Pośpiesz się z radością i idź do Jedenastu. Ty
znajdziesz ich zebranych na brzegu Jordanu.
Zdrajca przekonał ich, by byli rybakami, jak byli na początku
i zarzucili sieci, którymi łowili ludzi do życia.
Powiedz im: „Wstańcie, chodźmy, to wasz brat was wzywa”.
Jeśli pogardzają moim braterstwem, powiedz im: „To wasz Mistrz”.
Jeśli zlekceważą moje mistrzostwo, powiedz im: „To wasz Pan”.
Używaj wszelkich umiejętności i rad, dopóki nie przyprowadzisz owiec do pasterza.
Jeśli zauważysz, że ich rozum odszedł, przyciągnij do siebie Szymona Piotra; powiedz
mu: Pamiętaj, co powiedziałem między tobą a mną,
„Pamiętaj, co powiedziałem między tobą a mną na Górze Oliwnej:
„Mam coś do powiedzenia. Nie mam komu do powiedzenia.”
„Rabbi, mój Mistrzu, będę służyła Twemu przykazaniu w radości całego mego serca.
Nie dam odpocząć memu sercu. Nie dam spać moim oczom.
Nie dam odpocząć moim stopom, dopóki nie przyprowadzę owiec do owczarni.”
Chwała Mariham, bo usłuchała swego Pana,
służyła Jego przykazaniu w radości całego swego serca.
Chwała i zwycięstwo duszy błogostawionej Maryi.

Psalm II

Długo wołałam do Ciebie, mój Zbawicielu, aż mi odpowiedziałeś.
Nie zlekceważyłeś mnie, inaczej nie zniósłabym ...
Znosisz zaiste moje serce zamknęło się dla ludzkości.
Gdzie jest wrzenie Twojego miłosierdzia, że pozwoliłeś mi (?)
trwać w modlitwie mojej?
Jeśli mój głos dotarł do Ciebie, to jakże zwleką Twoje miłosierdzie?
Jeśli zwróciłam się do Ciebie trochę, powinienes zwrócić się do mnie bardzo.

.... do ciebie: o czysty.

Zmęczyłam się wzywaniem Ciebie: o odźwierny, otwórz mi drzwi.

Nie powstrzymam moich łez, o potężny, chyba że zetrzesz mój grzech.

Moja ofiara jest czysta, przyjmij ją do swego (gr. laikonu).

Jeśli sprowadzą na mnie nieszczęście, o sprawiedliwy, podnieś mnie.

Daj przykazanie dotyczące mnie, aby nikt mnie nie skrzywdził.

Przywiąż mnie do Twej straży z powodu złodzieja, który jest ze mną w domu.

Niech Tve miłosierdzie będzie iskrą i wyłapie plewy, które są we mnie.

Jeśli ukończę mój bieg, o potężny, ukoronuj mnie.

Weź mnie na swe skrzydła, orle. Wzleć ze mną w przestworza.

Przyoblecz mnie w białą szatę, przyjmij mnie jako dar dla Twego Ojca.

Chwata mojemu Zbawicielowi, miłosierdziu, które wypływa z Ojca.

Zwycięstwo dla duszy błogostawionej Maryi.

Psaln III

Zawołaj do budowniczych, mówiąc: Chodźcie, budujcie szybko.

Budujcie szybko, budowniczy, bo czas na nas nadszedł.

Oto położyliśmy fundament: Chrystus jest podstawą.

Kto ma złoto na budowę, niech buduje dziewictwo.

Zawołaj

Kto ma srebro na budowę, niech buduje wstrzeмиę́liwość.

Zawołaj.

Kto ma klejnoty, niech buduje modlitwy i...

Niech buduje modlitwy i...

Nie buduj niczego na budynku. ... spal go.

Zawołaj

Nie buduj ścierniska i trawy, jedz i pij w imię Pana.

Zawołaj

Nie budujcie trzciny na budynku. Chwata imieniu Boga.

Zawołaj

Stwierdzasz, że trzcina jest gładka, a jej wnętrze jest zmarnowane i puste.

Zawołaj

Nie ozdabiaj się na zewnątrz będąc marnotrawny wewnątrznie.

Zawołaj

Nie buduj z drewna, ale przyjmuj pieczęć krzyża.

Zawołaj

Nie przyjmuj pieczęci na zewnątrz, póki złodziej okrada wszystkie domy.

domy, które są budowane w nocy, w dzień. . . naprzód.

Noc jest czasem dla ciała, dzień jest wychodzeniem.

W tych, które budujesz w dzień, będziesz mieszkał.

Jeśli postanowiłeś budować, niech miara będzie dla ciebie pierwsza.

Jeśli budujesz bez miary w ręku, twoja budowla będzie krzywa.

Zawołaj

Budową jest przykazanie, miarą jest zawód.

Nie bądź pijany, nie śpij, abyś nie spadł z budynku.

Zbuduj swój dom i nadaj mu piętra. Nałóż dach i spraw, by był doskonały.
Zawołaj

Przykazaniem jest poznanie, dachem jest miłość Ojca.
Chwała i cześć mojemu Zbawicielowi, fundament nieusuwalny.
Pokój i życie niech będą dla duszy błogostawionej Maryi.

Psalm IV

Amen, Ojczy, Amen, Synu: odpowiedzmy Amen.
Amen, Amen, Amen, Duchu Święty, który objawia:
Amen.

Amen, Ojczy wszystkich Światł.

Odpowiedzmy.

Ty trwasz, Ty też trwać będziesz; wszechświat przeminie, lecz Ty nie przeminiesz.

Odpowiedzmy.

Tyś jest, Tyś jest, Tyś jest: Twoje lata nie przeminą.
Święty, święty, święty dla ciebie, o Amen, Królu Eonów.
Amen, radosne okręty, które doprowadzą nas do portu.
Amen, słodka roso, która dajesz słodycz wszystkim owocom.
Amen, słońce, które nie zachodzi, władco wszystkich miejsc Wschodu.
Amen, księżycu, który wypełniasz miarę, ale nigdy nie słabniesz.
Odpowiedzmy.

Amen, dniu doskonały, w którym nie ma nocy.
Amen, Królu, który nosisz koronę, który trwasz w swoim królestwie.
Odpowiedzmy.

Amen, Święty Boże, któryś jest w girlandach swych Eonów.
Amen, Światło na wysokościach, które jaśnieje w Jego ukochanych.
Amen, silna Moc, która daje siłę żywiołom.
Amen, prawdziwa Mądrości, która naucza dusze.
Amen, Duchu Święty, który dajesz życie także Duchom.
Amen, umiłowany Synu, który oddałeś się za nas na śmierć.
Amen, łagodny Ojczy, który obejmujesz nas swoją Miłością.
Amen, miłosierna Matko, która dajesz nam swoje mleko.
Ojciec, Syn, Duch Święty - oto Kościół doskonały.

Odpowiedzmy.

Kiedy wypowiadam Amen, otwierają się drzwi niebios.
O psalmisto nieba, Amen, któremu muzykują.
Ci, którzy obejmują.
Dwunastu Apostołów było girlandą dla Amena.
Pójdźmy na Górę Oliwną, abym ci opowiedział o chwale Amena.
Tuzin Apostołów było girlandą dla Amena.
Amen odpowiedział im. Opowiedział im o swoich cudach.
Amen, zostałem pochwycony: Amen ponownie, nie zostałem pochwycony.
Amen, zostałem osądzony: Amen ponownie, nie zostałem osądzony.
Amen. Zostałem ukrzyżowany; Amen ponownie, nie zostałem ukrzyżowany
Amen. Zostałem przebity; Amen ponownie, nie zostałem przebity.
Amen, cierpiałem; Amen ponownie, nie cierpiałem.

Amen, jestem w moim Ojcu: Amen ponownie, Ojciec mój jest we mnie.
Lecz Ty pragniesz spełnienia Amen: Drwiłem ze świata,
nie mogli drwić ze mnie.
Amen, Amen, Amen, ponownie Amen, Bóg o czterech twarzach.
Chwała i cześć Amenowi, Ojcu Wielkości.
Błogosławieństwo i świętość dla Jezusa, syna Amena.
Zwycięstwo Duchowi Świętemu, który nauczył nas Amen,
i Jego świętym Wybranym. Pokój niech będzie
duszy błogosławionej Maryi. Theona.

Psalm V

Było dziesięć dziewic, które czekały na Oblubieńca.

Było ich dziesięć.

Było pięć mądrych, było pięć głupich.

Było ich dziesięć.

Pięć głupich poszło do pięciu mądrych.

„Daj nam trochę oliwy do naszych lamp, bo zgasły
dopóki nasz Pan nie wejdzie”.

Było ich dziesięć.

One powiedziały. „Nie, nie, nie; nasze własne nam nie wystarczą”.

Było ich dziesięć

„Idźcie na targ i kupcie oliwy do waszych lamp”.

Poszły więc i przyszły, a Oblubieniec wszedł.

Przyszły, zapukały, a Oblubieniec nie otworzył drzwi.

Było ich dziesięć.

Powiedział: „Idźcie precz, nie znam was”.

„Przyjęliście moje Imię, ale nie pełniliście moich uczynków.

Odejdźcie ode mnie, wy, którzy dopuszczacie się nieprawości”.

Siwowłosych starców, małe dzieci pouczają.

Sześćioletnie, pouczają tych, którzy mają sześćdziesiąt lat.

Pertą jest Jezus w Ewangelii.

Niezachwianym fundamentem jest Piotr Apostoł.

Umysł silny w tym, jak wiele jest bliźniakiem Andrzej.

Okretem. ... jest Jan Dziewica.

Bratem w (?) jak wiele jest Jakub, jego brat także,

i zginął pod burzą kamienną.

Wytrwałym jest Filip, przebywający w krainie Antropofagów.

Było ich dziesięciu

Znakiem wolności od trosk jest stary Bartłomiej.

bo nie zabiera ze sobą chleba powszedniego.

Owca. ... aż po dziś dzień jest Szymon Kananejczyk.

Kupcem, który znajduje zysk, jest Tomasz w kraju Indii.

Było ich dziesięciu.

Postusznym uczniem jest Alfeusz łagodny.

Oskarżycielem Boga jest Judasz, miłośnik pieniędzy.

Ale dobrym końcem jest Mateusz, celnik.
Toporem Prawa jest Paweł Apostoł.
Zarzucają sieci to Mariam, polująca na jedenastu innych, którzy błądzili.
Było ich dziesięć.

Radosną służebnicą jest również Marta, jej siostra.
Postulnymi owcami są Salome i Arsenoe.
Gardząca ciałem jest Thecla, miłośniczka Boga.
Ta która zawstydzona węży jest Maksymilla, wierna.
Przyjmującą dobre nowiny jest również Iphidama, jej siostra,
zamknięta w więzieniach.
Mistrzynią w walce jest Arystobula, wytrwała.
Dawczynią Światła dla innych (?) jest Eubula, szlachetna kobieta,
przyciągająca serce prefekta.
Mądrą, która kocha swego pana, jest Drusiana, kochanka Boga, zamknięta
przez czterdzieści dni, przesłuchując swego Apostoła.
Ta która została odnaleziona w krainie Indii to Mygelonia.
Północny wiatr wiejący na nas to nasz Pan Mani,
abyśmy z nim wyruszyli i popłynęli do Krainy Światła.
My również, moi bracia, dolejmy oliwy do naszych lamp, aż nasz Pan wejdzie.
Nie zasypiajmy i nie śpijmy, dopóki nasz Pan nas nie przeprowadzi.
z girlandą na głowie, palmą w dłoni, nosząc suknię chwały,
a my wejdziemy do komnaty oblubieńców i
będziemy z Nim królować, wszyscy razem.
i dusza błogosławionej Maryi. Amen.

Psalm VI

Syn Boga żywego, lekarz dusz.
Przyjdźcie, śpiewajcie Mu, Zbawicielowi dusz.
Ojciec, który jest w Synu, Syn, który jest w Ojcu.
Przyjdź.

Wieża królestwa, która jest nad skarbem Ojca.
Prosta droga, która prowadzi do życia.
Doskonały dzień Światła, słońce, które nie zachodzi.
Święty chleb życia, który pochodzi z nieba.
Słodkie źródło wody, która skacze do życia.
Prawdziwy krzew winny, który daje żywe wino.
Radosna gałąź drzewa, która jest obciążona owocami.
Nowa latorośl Boża, która wydaje owoce życia.
Radosny oblubieniec swego Kościoła
Pasterz owiec, które błaskają się po pustyni tego świata.
Minął moce, przyjmując ich podobieństwo.
Kpił z księstw, upodabniając się do nich.
Moce i panowania. - zaciemnił je wszystkie.
Czynił te rzeczy na wysokościach, unosząc się w niebie
Bóg stał się człowiekiem, chodził po świecie.
Przyjął podobieństwo człowieka, szatę niewolnika,

Wybrał uczniów, początek swej owczarni.
Przemierzał Judeę, codziennie szukając kamieni.
Udał się nad brzeg morza, szukając peret.
Najpierw znalazł Piotra, fundament swego Kościoła.
Znalazł Andrzeja, pierwszą świętą figurę.
Znalazł Jana, kwiat dziewictwa.
Znalazł Jakuba, źródło nowej mądrości (Sophia).
Znalazł Filipa, wielki w wytrwałości.
Znalazł Bartłomieja, różę miłości.
Znalazł drugiego Tomasza, słodki zapach, który udał się do Indii.
Znalazł drugiego Jakuba, prawdziwego brata Pana.
Znalazł Szymona Kananejczyka, pełnego zapału do życia.
Znalazł Lewiego, tron wiary.
Dał fragment Judaszowi, zabrał nawet matę Światła.
Trzymał wilka z dala od owczarni, zastawił na niego pułapkę.
Wybrał Mariam, Ducha mądrości (Sophia).
Dał życie Marcie, tchnienie dyskrecji.
Wezwał Salome, łaskę pokoju.
Wezwał Arsenoe, umieścić ją w girlandzie Prawdy.
Spustoszył Jerozolimę, zabrał jej perły.
Ożywił zmarłych ze śmierci ich grzechów.
Otworzył oczy, które były zamknięte w czasie, gdy człowiek urodził się ślepy.
Sprawił, że uszy niestyszającej duszy usłyszały.
Zasadził swoje pędy na polu swoich wybranych.
Zasiał ziarno w glebie ludzi wiedzy.
Głos Jego wołania rozszedł się po świecie.
Jego owczarnia wypełniła zakątki świata.
Królowie, którzy usłyszeli, złożyli swoje korony.
Pierworodni ziemi porzucili swe girlandy.
Bogaci ziemi stali się ubodzy ze względu na Niego.
Właściciele pól i sadów opuścili je, zmarnowali.
.... kobiety i dzieci... oni odeszli, opuścili ich.
Ci, którzy się radują, którzy jedzą i piją - uschli przez post.
Ci, którzy chlubią się swym pięknem, pozwalają by gnęto.
Wzięli na siebie krzyż, szli od wioski do wioski.
Wyszli na drogi głodni, bez chleba w rękach.
Szli w upale spragnieni, nie brali wody do picia.
Nie zabrali ze sobą na drogę ani złota, ani srebra, ani pieniędzy.
Poszli do wiosek, nie znając nikogo.
Byli przyjmowani ze względu na Niego, byli kochani ze względu na Jego imię.
Niektórzy nienawidzili ich i wyrzucali z powodu Niego.
Modlili się za swoich wrogów, błogosławili tym, którzy ich przeklinali.
Uderzono ich w twarz, nadstawili drugi policzek.
Stawiano ich przed sądem, a oni śmiali się z sędziów.
Byli skazani na śmierć, a znosili ją z radością.
Byli narażeni na głód i pragnienie, a żyli Jego słowem.
Byli ogołoceni ze swoich ciał, a zapalili na nich Jego światło.

Byli wystawieni na ogień, On ochłodził ich swoją rosą.
Zostali powieszzeni na krzyżu, zabrał ich do raju.
Zazdrość napętniła uczonych w Piśmie, powstałi przeciwko pasterzowi.
Namówili zdrajcę, dali za Niego srebro.
Oskarżył Go przed nimi, myśleli, że jest człowiekiem.
Osądzili Go wśród nich, pośród nich wszystkich.
Wydali Go sędziemu, grzechu w Nim nie znaleźli.
Ściągnęli na siebie Jego śmierć i Jego zwycięską krew.
Powiesili Go na krzyżu o szóstej godzinie dnia.
Poszli, aby Go zabić, uczynili Go królem.
Włożyli Mu girlandę na głowę, ponieważ upokorzył ich królów.
Włożyli na Niego płaszcz, ponieważ pozbawił ich władzy.
Włożyli na niego purpurową szatę, ponieważ zniszczył ich pożądanie.
Włożyli mu w rękę trzcinę, bo wypisał ich grzechy.
Kazali Mu pić ocet i mirrę na znak ich smutku.
Przebili Go włócznią, ponieważ zniszczył ich formę.
Słońce wycofało swoje światło, nosiło zastonę.
Przebrał się za morderców, został pochwycony z ich obecności.
Uwięził tych od nieba strachem przed swym światłem.
Złapał tych z powietrza mocą swych aniołów.
Związał tych z ziemi cudem swego krzyża.
Zburzył ich świątynię, rozerwał ich zastonę.
Odkopał jej kamienie, szukając jej demonów.
Otworzył drzwi zamknięte, przez Jego zmartwychwstanie.
Złamał drzwi i kraty ludzi Hadesu.
Zajaśniał swoim Światłem nad Ciemnością bez światła.
Nowe Światło ujrzano pod ziemią.
Jego trąba wezwała rzesze Jego armii.
Uciekł przed śmiercią pośród swego zastępu.
Uratował więźniów zamkniętych w śmierci.
Śmierć szukała w Nim, nie znalazła nic, co by do niej należało.
Nie znalazła ciała i krwi, rzeczy, którymi się żywi.
Nie znalazła kości i ścięgien, które codziennie spożywa.
Nie znalazła w Nim swego podobieństwa - ognia, żądy.
Znalazła figurę, jak maskę.
Zasmuciła się, zapłakała z powodu oszustwa, które się wydarzyło.
Zostawił ich w hańbie, wyszedł zwycięsko.
Rozbił grobowce, starożytne grobowce.
Ożywił najpierw sprawiedliwych, zabrał ich ze sobą do swego Ojca.
Zasiadł po prawicy Ojca wśród żywych.
(...) Ja w Tobie, mój Zbawicielu, mój Boże.
Będę głosił Twe słowa, tworzył muzykę w Twej chwale.
Zmiłuj się nad moją biedą, zlituj się nad moimi grzechami.
Naucz mnie drogi do życia, abym mógł przyjść do Ciebie radosny.
Zamieszkać w Twych Eonach, w Twych komnatach Światła.
Wysłuchaj mego wołania, wysłuchaj mej modlitwy.
Chwała Tobie, mój Boże, i Twojemu Ojcu na wysokościach.

Zwycięstwo i girlanda niech będą dla duszy Maryi.

Psalm VII

Gromadźcie się i przyjdźcie, Synowie Człowieka,
posłuchajcie Pościa wysłanego z nowiną o niebie.
Przyszedłeś do zebranych; przyszyli zgromadzeni z tobą.
Przekaż nam nowiny z niebios,
Pojawiłeś się, zebrali się Eony;
Przybyłeś, i oni zgromadzeni z tobą.

Przekaż nowiny

Obudźcie się, którzy drzemiecie i śpicie w jaskini
aby wam oznajmiono nowinę.
Oto niosący wieści, pośtani z nowiną o Krainie Światła,
by oznajmić nam nowiny z niebios.
Został wysłany, przybył śpiesznie i radośnie do Pierwszego
Człowieka, aby mu oznajmić nowinę.
Przyszedł, zapukał do bram i zawołał: „Otwórz szybko, abym mógł
przekazać ci nowiny z nieba.
Powstań, o Pierwszy Człowieku, otwórz twe bramy
zamknięte, abym mógł przekazać ci nowiny.
Powstań, o Pierwszy Człowieku, obudź twych
ukochanych, abym mógł przekazać nowiny.
Powstań, o Pierwszy Człowieku, zatrąb w trąbę pokoju,
abym mógł przekazać nowiny.
Powstań, o Pierwszy Człowieku, zbierz zastępy bogów,
abym mógł przekazać nowiny.
Powstań, o Pierwszy Człowieku, rozgłoś krzyk
dobrej nowiny, abym mógł przekazać nowiny.
Powstań, o Pierwszy Człowieku, uporządkuj fragmenty Wieży,
abym mógł przekazać nowiny.
Powstań, o Pierwszy Człowieku, odprowadź zastęp
do swego miasta, abym mógł przekazać nowiny.
Powstań, o dobry pasterzu, zabierz jagnię z paszczy wilka,
abym przekazał ci nowiny.
Kim jesteś, bo moje drzwi są zamknięte? Daj znak, abym
ci otworzył, a ty przekażesz mi nowiny
Kim jesteś, abym ci otworzył? Bo ja strzegę wieży.
abyś przekazał mi nowiny.
Jam jest synem syna Ojca. Syn Ojca posłał mnie,
abym ci przekazał nowinę.
Ojciec posłał mnie, abym przekazał ci nowiny.
Otwórz, otwórz szybko, otwórz bramy, które są zamknięte.
aby nowina została ci przekazana.
Gdy bramy miały się otworzyć, znaleziono go wewnątrz drzwi,
aby mógł mu przekazać nowiny z nieba.
Pierwszy Człowiek znalazł Go przy sobie, uradował się i rzekł do niego:

Przekaż mi nowiny.
Co czyni mój Ojciec, Ojciec Światła ...
Przekaż mi nowiny.
Co czyni dwunastu Eonów, których zostawiłem otaczających Ojca?
Przekaż mi nowiny.
Jak jest Żywe Powietrze, tchnienie życia, które otacza Ojca?
Przekaż mi nowiny.
Wielki Duchu Krainy Światła... wszystkich Eonów.
Przekaż mi nowiny.
Kraina Światła, dom Ojca, komnata oblubieńców wszystkich Eonów.
Przekaż nowiny.
Mury, które pozostawiłem ustalone, strażnicy, którzy ich strzegą.
Przekaż nowiny.
Co czyni Matka Żywych, którą opuściłem i jej bracia?
Przekaż nowiny.
Pierwszy Człowiek raduje się, pytając, mówi: Pośtańcu,
Przekaż nowinę.
A Wezwanie odpowiedziało ponownie: „Wyszedłem, oni zebrani,
Wyszedłem, bogowie się radują. Oto nowiny z niebios.
Wyszedłem, zgromadzili się; wyszedłem, zgromadzili się przy mnie.
Oto nowiny.
Przyszedłem, Ojca ogarnięto, zgromadziłem Eony do Ojca.
Oto nowiny.
Wyszedłem, zgromadziłem Eony, jak girlandę wokół Ojca.
Oto zostałem poślany, Ojciec się raduje,
przebywając w komnacie oblubieńców w Krainie Światła.
abym przekazał nowiny.
Zostałem poślany, Eony Eonów grające muzykę Ojcu Światła,
abym przekazał nowiny.
Zostałem poślany, harfiarze zebrani, śpiewający Ojcu,
abym przekazał nowiny.
Zostałem poślany, powietrze się raduje, zgromadzone, otaczające Ojca.
abym przekazał nowiny.
Zostałem poślany. Raduje się komnata oblubieńców, Krainy Światła,
Oto nowiny niebios
Zostałem wysłany, mury były ustalone, ludzie z wieży strażniczej pilnują ich.
Oto nowiny.
Zostałem poślany, Matka czuwa, jej bracia zebrali się przy niej.
Oto nowiny.
Zostałem poślany, uczta podana, dobra uczta otacza Ojca.
Oto nowiny.
Zostałem poślany, Ojciec się raduje, radość Go otacza.
Oto nowiny.
Zostałem poślany, Ojca zgromadzono, w mieszkaniu Krainy Światła.
Oto nowiny.
Zostałem poślany, Ojciec raduje się, Dziewice otaczają go.
Oto nowiny.

Zostałem postany, Ojca zebrano, radośni śpiewają Mu.

Oto nowiny.

Zostałem postany, harfy są w ich rękach, grają Ojcu Światłości.

Oto nowiny.

Zostałem postany, piszczatki brzmiały w miejscach postojów.

Oto nowiny.

Zostałem postany, morze spokojne....

Oto nowiny.

Zostałem postany, statki przybywają do portu, . . . są umocnione.

Oto nowiny.

Przybyłem, miasto spokojne, mieszkańcy radują się i cieszą się.

Oto nowiny.

Przyszędłem, mury ustalone, strażnicy ich strzegą.

Oto nowiny.

Zostawiłem Umysł strzegący Ojca, radość Krainy Światła.

Oto nowiny.

Zostawiłem Rozum strzegący Wiary, Eony otaczające Ojca.

Oto nowiny.

Zostawiłem Myśl strzegącą Doskonałości, tchnienie życia, które otacza Ojca.

Oto nowiny.

Zostawiłem Radę strzegącą Trwałości, niosącą życie wszystkim Eonom.

Oto nowiny.

Zostawiłem Intencję będącą fundamentem i podstawą Krainy Światła.

Oto nowiny.

Przybyłem z domu radości: Przynoszę wam radość, gdy przychodzę.

Oto nowiny.

Przyszędłem z domu obfitości: Przynoszę obfitość, gdy przychodzę do was.

Oto nowiny.

Przyszędłem, Matka cię szukała, Jej bracia także, przebywając z Nią.

Oto nowiny.

Pójdźmy, czekają na ciebie, są przy granicy, oczekują cię,

Zaprawdę, zaprawdę, Bóg przyszedł; zawołaj, a odpowie ci.

Oto są obdarowani girlandami i palmami, aby ciebie obdarzyć, przywódco.

Zaprawdę, oznajmij mi nowiny, uzbrój twych bliskich, twój przystrojony zastęp.

Wezmę nowiny o wszystkich twoich Eonach i pójdę z nimi, a twój syn podejmie nowiny.

Jego zastęp jest szybko ustanowiony, trzyma namiestników Krainy Ciemności.

Powietrze unosi się nad dymem: jego zastępy są związane. Unieruchomione.

Oto nowiny.

Wiatr strzeże króla burzy: jego zastęp jest związany. Unieruchomiony.

Przyjmijcie nowiny.

Światło jest ustanowione nad królem ciemności: jego zastęp jest związany.

Unieruchomiony.

Przyjmijcie nowiny.

Wody przymknęły króla zalew śmierci.

Przyjmijcie nowiny.

Dziewica, Żywy Ogień, stała się panią nad Krainą Ciemności.

Przyjmijcie nowiny.

Oto spustoszyliśmy Krainę Ciemności: czekamy na ciebie z girlandą.
Przyjmijcie nowiny.

Wykupiliśmy nory głodnych, wzięliśmy ich ziemię za pięć bochenków.
Przyjmijcie nowiny.

Daliśmy wodę, pili, upili się, sprzedali zapłatę za swoje...
Przyjmijcie nowiny.

Szata Światłości została na nich nałożona, była dla nich więzią i kajdanami.
Przyjmijcie nowiny

Pożądali tchnienia wiatru, stał się okową na ich szyi.
Przyjmijcie nowiny.

Czuli oddech powietrza, była to śmierć dla nich wszystkich.
Przyjmijcie nowiny.

Chodźmy, czekają na ciebie: Światło otoczyło Ciemność.
Pójdźmy, oczekują cię, są na granicy, oczekują cię.
Zaprawdę, Bóg całkowicie przyszedł: wołaj, odpowie ci.
Zaprawdę, ci, którzy ci pomogą, czekają na ciebie, ich ręce wyciągnięte, by cię objąć.
Przyjmij nowiny.

Są obładowani girlandami i palmami, aby ci je dać, zwycięski kapitanie.
Przyjmij nowiny.

Wysłannik usłyszał dobrą nowinę, zaniósł ją temu, który go posłał.
Przyjmij nowiny.

Ojcowie Światła przybyli, by pomóc swemu ukochanemu.
Przyjmij nowiny.

Pomogli Pierwszemu Człowiekowi, ten zawołał przed nimi z radości:
„Oto ja, oto moje dobra”.
Wielka była radość, gdy Pierwszy Człowiek znalazł się pośród nich, obdarowany
girlandami i palmami.
Oto nowiny.

Oby nam się to razem przydarzyło, abyśmy zostali zaliczeni do jego dobra i radowali się
ze wszystkimi Eonami.
Oto nowiny.

Obyśmy zostali zaliczeni do prawicy i odziedziczyli nasze królestwo.
Oto nowiny.

I obyśmy żyli z naszymi krewnymi od wieczności do wieczności.
Oto nowiny.

Chwała Pierwszemu Człowiekowi, cześć Żywemu Duchowi,
i ich pracowitym czynom, których dokonali. Zwycięstwo dla duszy
błogostawionej Maryi, Theony.